

[Brorsen.]

udtale mig om Forfatningsspørgsmaalet, da det jo senere vil komme til selvstændig Behandling.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller havde saa en Del kritiske Bemærkninger at gøre til mine Udtalelser vedrørende en Ændring af Valgloven. Jeg havde Indtrykket af, at mine Udtalelser i den Henseende var meget ubehagelige for det ærede Medlem. Jeg har kun sagt dette simple, som er gentaget saa tit fra Venstres Side, at vi tror, at det nuværende System er uheldigt i mange Henseender, og vi mener, at jo længere vi lever under dette System, jo mere vil det vise sig, at Parlamentarismen, om ikke faar Dødsstødet, saa dog kommer ud i de største Vanskeligheder. Det viser sig nemlig — det har vi jo allerede Bevis paa, og det vil gaa endnu mere i den Retning i den kommende Tid —, at der stadig kommer nye Celler inden for de gamle Partier — i Øjeblikket har vi jo ved de store Sagers Behandling ikke mindre end 9 Ordførere, der optræder her, og gaar vi videre i den Retning og kommer til baade 12 og 14 og flere Partier, kan det efterhaanden blive en ren Umulighed at regere Landet parlamentarisk. Det er derfor, vi i Tide gør opmærksom paa og stadig fastholder, at de Linier, vi her har anvist fra Venstres Side saa mange Gange, efter vor Opfattelse fremdeles vilde være de rigtige at følge.

Jeg er klar over, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller mente, at det, jeg udtalte mig for her, var noget i Retning af Grundlovsbrud. Nej, jeg tror, at hvis man vil gennemføre et System som det, jeg nævnte, med en 80 Enkeltmandskredse og 40 Tillægsmandater, vil det sikkert opfylde Grundlovens Bud. Det afgørende for mig og mit Parti, i alt Fald langt de fleste, er, om man kunde faa en fast Stamme af Enkeltmandskredse og saa naturligvis et Antal Tillægsmandater til at udligne, for saa vidt Partierne ved Valget i Enkeltmandskredsene ikke kunde blive nogenlunde forholdsmæssigt repræsenteret i det nye Ting.

Endelig den sidste Bemærkning til det ærede Medlem! Det var faldet det ærede Medlem for Brystet, at jeg havde udtalt mig for, at Folk fra Erhvervslivet fik større

Indfyldelse med Hensyn til Vareudvekslingen i de kommende Tider. Ja, det er min bestemte Overbevisning — i den Henseende er jeg fuldstændig enig, i alt Fald i Hovedtrækkene, i det Forslag, der er udarbejdet af to af mine Partifæller, der sad i Kommissionen sidste Sommer —, at det vil være af Betydning for os alle, om Erhvervslivets Mænd ved den Importregulering, der eventuelt skal finde Sted i de kommende Tider, er med fra første Begyndelse og faar Indseende med og Forstaaelse af, hvad der maa gøres i det enkelte Tilfælde. Jeg tror, vi alle kan være tjent med det, og derfor er det et Hovedkrav, som man maa holde fast ved under Valutaovens fremtidige Behandling — Forslaget ligger jo som bekendt i Udvalg.

Maa jeg saa vende mig med et Par Ord til det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen, der jo har optraadt som en udmærket Defensor — saaledes ses der temmelig sikkert paa ham fra Socialdemokratiets Side — for hele Regeringens Politik. Det ærede Medlem var stærk i at stille Spørgsmaal til mig og til Venstre i det hele. Hvad var det egentlig, vi bebrejdede Regeringen? Vi kritiserede paa det ene og det andet Omraade, men vi havde jo stemt for det næsten alt sammen — det er det, vi hører den ene Gang efter den anden. Hvad er der saa at kritisere, og hvad vil Venstre i det hele taget med Hensyn til den økonomiske Politik her i Landet? Ja, jeg synes egentlig, det fra saa mange Sider inden for mit Parti er dokumenteret den ene Gang efter den anden, hvad der har været Linien, som vi gerne vilde have fulgt i den økonomiske Politik for vort Land i de svundne Aar. Vi har desværre ikke haft tilstrækkelig Magt dertil, men jeg synes ikke, at det skulde være nødvendigt over for det ærede Medlem paa ny at nævne alle de Omraader, hvor Venstre har stillet Forslag, som vi mente det vilde være af Betydning for Erhvervslivet, for hele vort Samfund at faa gennemført.

Det lyder nærmest som en Bebrejdelse, at vi har medvirket til, at Lovgivningsmaskineriet dog ikke er gaaet helt i Staa — til andre Tider er det ganske modsatte Toner, der lyder! Ja, vi er ikke Tilhængere af, hvad man i gamle Dage kaldte en polsk Rigsdag. Naar Vælgerne har talt, maa vi naturligvis, til en vis Grad i alt Fald, tage